

گزینه ۴

۱

دو واژه "شکن: پیچ و خم زلف" و "زهره‌در: ترسناک" نادرست و چهار واژه دیگر درست معنا شده است.

گزینه ۱

۲

مفهوم ابیات گزینه‌های "۲"، "۳" و "۴" این است که ظاهر آدمی اهمیت چندانی ندارد، بلکه باطن اوست که اهمیت دارد، اما بیت گزینه "۱" بیان می‌کند که معشوق هم از نظر ظاهر و هم باطن، زیبا است.

گزینه ۴

۳

تشریح گزینه‌ها:

گزینه "۱": تلمیح: اشاره به داستان حضرت خضر و آب حیات / تشبیه: زهر فنا

گزینه "۲": تلمیح: اشاره به داستان حضرت ابراهیم / تشبیه: مصراع دوم تشبیه دارد.

گزینه "۳": تلمیح: اشاره به داستان حضرت یوسف / تشبیه: کلبه احزان به گلستان تشبیه شده است.

گزینه "۴": تلمیح: اشاره به "علام‌الغیوب" بودن خداوند / تشبیه: ندارد (توجه کنید که مال‌ده و غیب‌دان، مشابه نیستند.)

گزینه ۱

۴

در بیت صورت سؤال و در جمله "عقلم را ببرد"، نقش دستوری "عقل"، مفعول است. بررسی ابیات:

گزینه "۱": "جام" در جمله "جام طلب کن" مفعول است.

گزینه "۲": در عبارت "من محزون"، واژه "محزون" صفت است.

گزینه "۳": در عبارت "خورشید صد هزار قرن صعود کند"، "خورشید" نهاد است.

گزینه "۴": ترکیب "افعی رمح" اضافه تشبیهی است، یعنی "رمح" مضاف‌الیه است.

گزینه ۱

۵

آبنوس: مجازاً تیره و سیاه / گبر: نوعی جامه جنگی، خفتان

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه "۲": بارگی: اسب

گزینه "۳": ستوه: خسته، درمانده، رنجور

گزینه "۴": خدنگ: درختی بسیار سخت، محکم و صاف که از چوب آن، نیزه، تیر، زین اسب و مانند آن‌ها می‌ساختند.

در بیت سوم، شاعر در مصراع نخست می‌گوید: "از گذر زمان پیر نشده است"، اما در مصراع دوم می‌گوید: "چون عمر از او می‌گذرد، پیر شده است." مشخص است که شاعر منظور دیگری از کلمه "عمر" در این مصراع دارد؛ باتوجه‌به عبارت "یار بی‌وفاست" در مصراع نخست، شاعر "عمر" را در این مصراع استعاره از "یار" گرفته است.

مفهوم عبارت صورت سؤال بر پندناپذیر بودن تأکید دارد و این مفهوم تنها در گزینه "۲" تکرار شده است. تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه "۱": وظیفه رسول ابلاغ پیام است، چه بپذیری و چه نپذیری.

گزینه "۳": گفتن و شنیدن در نزد عارفان همانند گفت‌وشنود افراد عادی نیست.

گزینه "۴": به بی‌وفایی دنیا اشاره دارد.

بیت گزینه "۴" مفهومی شبیه با عبارت صورت سؤال دارد، که می‌گوید فضل و جهد و فن کارگر نیست، آنچه کاراست، خدمت به خلق است و داشتن اخلاق نیکو.

املای درست آزار و اذیت است.

املای درست واژگان در سایر گزینه‌ها:

گزینه "۱": مسلح / گزینه "۲": سفاهت / گزینه "۳": لئیمی

دستبرد: هجوم و حمله، دزدی

در بیت صورت سؤال و در جمله "شکن (را) بگشایم"، واژه "شکن" مفعول است. "من" نیز پس از حرف اضافه آمده است و متمم است. در گزینه‌ها:

گزینه "۱": ابلقی: مفعول - آسمان: نهاد

گزینه "۲": طارم: مفعول - خاکدان: مسند

گزینه "۳": زهر (را دارد) مفعول - میان (پس از حرف اضافه): متمم

گزینه "۴": سروستان: نهاد - ترنج: متمم

"شمشاد" استعاره از "زیبارویان" است.

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه "۱": "بت" استعاره از معشوق / "لعل" استعاره از لب / "لعل" استعاره از اشک
گزینه "۲": "رمه" استعاره از مردم / "چوپان" استعاره از حاکم / "شبان" استعاره از حاکم
گزینه "۴": "بت" استعاره از معشوق / "گل" استعاره از چهره / "سنبل" استعاره از زلف

سجع در سایر گزینه‌ها:

گزینه "۱": نیاید / نشاید

گزینه "۳": نیکوست / اوست / پوست

گزینه "۴": بسی ندارم / کسی ندارم

ابیات گزینه‌های "۱"، "۲" و "۳" به عشق به وطن و میهن اشاره دارند، اما بیت گزینه "۴" بیانگر مفهوم تسلیم نشدن در برابر دشمن و مدارا نکردن با وی است.

بیت "الف": رکیب ← رکاب

بیت "ج": حجیب ← حجاب

قفا: پشت / مفتاح: کلید

هر چهار بیت جمله غیرساده دارد.

یک. اگر از سر من قدم برگرفتی چه شد؟ اگر لطف تو یک در بست، بست؛ به‌عوض آن، صد در را گشاد.

دو. هرکه به درد تو مرد، کام دل خویش را یافت. هرکه از درد تو جَست، درد دل خودش را جُست.

سه. خادم نقّاش فکر، سال‌ها خواست که نقش رخت را بر لوح جان ببندد و صورت نبست.

چهار. هرکه از جام الست شراب "بلی" خورد، مدام از پی محنت مست محبّت می‌شود.

"پاسداری از حقیقت" کتاب نیست و نام شعری است از استاد علی موسوی گرمارودی.

گزینه ۲

۲۰

مفهوم کنایه "سر به گرد آوردن"، "زمین را با خون شستن" و "کلاه به خاک در آوردن" چنین است: "شکست دادن".

گزینه ۴

۲۱

بیت گزینه ۴ تشبیه دارد نه استعاره. در سایر ابیات "نرگس" استعاره از چشم است.

گزینه ۳

۲۲

املای "نمط" به معنای "روش" به همین شکل درست است.

گزینه ۳

۲۳

معنی بیت این است که: اگر گل طبع من با نسیم وجود معشوق شکوفا شود تعجب آور نیست، زیرا مرغ شب‌خوان هم با دیدن گلبرگ‌های گل محمدی به وجد می‌آید. سایر ابیات بیانگر شدت تحیر و سرگشتگی شاعر در برابر ممدوح است.

گزینه ۱

۲۴

مفهوم "آرامش گرفتن دل‌ها با یاد خدا" در آیه صورت سؤال و ابیات مرتبط وجود دارد.

گزینه ۴

۲۵

در جمله "او خود را به چشم حقارت دید"، واژه "خود" مفعول است. در جمله "صدف، او را در کنار به جان پرورید" نیز "او" مفعول است.